
А. П. Гетьман

АНДРЕЙЦЕВ Володимир Іванович (1 черв. 1947, с. Велика Слобідка Кам'янець-Подільського р-ну Хмельницької обл.), дійсний член (акад.) НАПрН України.

У 1979 закінчив юрид. ф-т Київ. держ. ун-ту ім. Т. Г. Шевченка (тепер – Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка).

У 1979–90 працював на посадах асистента, доц., ст. наук. співробітника, проф. каф. трудового, колгоспного і зем. права цього ун-ту (з 1988 – на каф. госп. і агр. права). Із

В. І. Андрейцев

1992 до 1996 – доц., проф. каф. екол. права. З 1996 – зав. каф. труд., зем. та екол. права, з 1997 до 2007 – декан юрид. ф-ту Київ. нац. ун-ту ім. Тараса Шевченка. 2007–11 – президент «Свразійської Асоціації правничих шкіл та правників». З 2012 – проф. Нац. гірничого ун-ту.

У 1984 захистив дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. н. на тему: «Правові питання екологічної експертизи проектів» (спеціальність 12.00.06), у 1992 – дис. на здобуття наук. ступеня д-ра юрид. н. на тему: «Теоретичні проблеми правового забезпечення ефек-

тивності екологічної експертизи» (спеціальність 12.00.06). Наук. ступінь д-ра юрид. н. присуджено у 1992. Вчене звання проф. присвоєно у 1994. Дійсний член Укр. екол. АН, Української АН вищої освіти, Академії проблем безпеки, оборони і правопорядку. Обраний дійсним членом (акад.) АПрН України (нині – НАПрН України) у 2000. Підготував 15 кандидатів та 3 д-ри наук.

Напрями наук. діяльності – екол. право, екол. експертологія, право екол. безпеки, екол. права людини, зем. право, проблеми правничої освіти в Україні, канонічне право, прав. система України. Опублікував понад 600 наук. праць, серед яких: «Правове забезпечення раціонального природокористування підприємств та об'єднань АПК» (1989), «Правове забезпечення екологічної експертизи проектів» (1990), «Екологічна експертиза: право і практика» (1992, у співавт.), «Політика, інновації, приватизація, екологічна безпека, право (Проблеми оптимізації та екологізації законодавства України)» (1996), «Екологічне право: Курс лекцій у схемах: Загальна частина» (1996), «Правові засади земельної реформи і приватизації земель в Україні: Навчально-практичний посібник» (1999), «Екологічне право» (2001, у співавт.), «Земельне право» (у співавт., 2001), «Болонський процес: досягнення та проблеми вищої правничої освіти та науки в Україні» (2006), «Момент істини. Літопис кафедри трудового земельного і екологічного права» (2007), «Земельне право і законодавство суверенної України. Актуальні проблеми практичної теорії» (2005, 2007), «Екологічне законодавство України» (4 кн., 2007), «Law of environmental

Safety. Scientific and practical edition. Dn.» (2009), «Наукові та науково-правничі школи: стан та проблеми правового регулювання» (2009), «Актуальні проблеми екологічного права і законодавства суверенної України: проблеми реалізації державної екологічної політики» (2011), «Екологічне право і законодавство суверенної України, проблеми реалізації державної екологічної політики» (2011) та ін.

Один із розробників проекту ЗУ «Про охорону навколишнього природного середовища»; ЗУ «Про екологічну експертизу»; змін і доповнень до ЗУ «Про екологічну експертизу»; проектів Кодексу законів про землю; «Про інноваційну діяльність»; Положення про порядок компенсації шкоди, заподіяної порушенням екол. зак-ва України; ЗУ «Про наукову і науково-технічну експертизу»; проектів ЗУ «Про зони надзвичайних екологічних ситуацій»; «Про інтелектуальну власність та її захист»; «Про соціальну роботу з дітьми та молоддю»; «Про гідрометеорологічну діяльність»; «Про техногенно-природну (екологічну) безпеку»; проекту змін і доповнень до ЗУ «Про охорону навколишнього природного середовища»; проекту Закону Казахстану «Про екологічну експертизу».

Почесний д-р Півд.-Зах. ун-ту (2005, Болгарія), Хмельницького ун-ту управління і права (2004), Придністровського держ. ун-ту ім. Тараса Шевченка (2006), Ун-ту «Господарська академія» (2007, Сербія), Донецького держ. ун-ту інформатики та штучного інтелекту (2009). Держ. радник юстиції 3-го класу. Заст. Голови Вищої ради юстиції (2009–10).

Заслужений юрист України (1992), нагороджений орденом «За заслуги» III, II ступенів (2002, 2004), орденом Святого рівноапостольного князя Володимира III–I ступенів, кавалер ордена «Святий князь Володимир» IV ступеня, почесними відзнаками Міжнар. фонду юристів України за видатний внесок у зміцнення прав. держави (2000, 2005), лауреат Премії ім. Ярослава Мудрого (1999, 2003, 2009).

А. П. Гетьман.